

Λοιπόν

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

**ΝΑΤΑΛΙΑ
ΛΙΟΝΑΚΗ**

**Η ΑΓΝΩΣΤΗ
ΚΟΡΗ
ΤΗΣ ΚΑΤΙΑΣ** σελ. 5

**ΜΕΤΑ
ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ
ΞΑΝΑ ΣΤΗΝ ΤV** σελ. 3

ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΣΤΗ ΣΟΟΥΜΠΙΖ

ΓΩΓΩ ΜΑΣΤΡΟΚΩΣΤΑ

σελ. 2

**ΕΚΤΟΣ
DANCING**

ΛΟΓΩ ΜΑΝΩΛΙΔΟΥ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

**ΟΡΕΣΤΗΣ
ΤΖΙΟΒΑΣ**

σελ. 10-11

**ΖΗΛΕΥΩ
ΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΑ**

ΓΙΑΤΙ ΕΙΜΑΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ

**ΓΟΥΙΛΙΑΜ
ΚΕΪΤ**

σελ. 22

**ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ
ΣΤΟ ΓΑΜΟ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ**

ΣΑΚΗΣ ΡΟΥΒΑΣ

ΜΟΝΟ σελ. 3

**ΕΠΙΔΑΥΡΟ;
ΤΩΡΑ ΚΑΙ
ΜΠΡΟΝΤΓΟΥΕΪ**

**ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΑΛΕΞΑΝΙΑΝ**

σελ. 20-21

**ΕΧΩ ΔΕΧΘΕΙ
ΠΡΟΤΑΣΗ
ΓΑΜΟΥ**

ΣΠΥΡΟΣ ΕΞΑΡΑΣ: ΚΥΝΗΓΗΣΕ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ

Ο Έλληνας τζαζίστας της Νέας Υόρκης

Κυνήγησε το μεγάλο του όνειρο στην Αμερική και κόντρα σε αυτούς που ισχυρίζονται ότι είναι δύσκολο για τους Έλληνες να κάνουν καριέρα εκεί, κατάφερε να το πραγματοποιήσει. Συνεργάστηκε με μερικά από τα μεγαλύτερα ονόματα της τζαζ, το single «My All» που έκανε με τη Μαρία Κάρεϊ πούλησε πάνω από 2 εκατομμύρια αντίτυπα, βρέθηκε στην ίδια σκηνή με τη Σίρλεϊ Μπάσι, ενώ κατάφερε να παντρέψει με επιτυχία την ελληνική μουσική με την τζαζ. Όπως αποκαλύπτει μάλιστα ο Σπύρος Εξάρας, το ταξίδι αυτό ήταν μάλλον καρμικό, αφού αν είχε μείνει στην Ελλάδα, ίσως τώρα να μη ζούσε!

από την ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

«Ο καμός μου ήταν να φύγω»

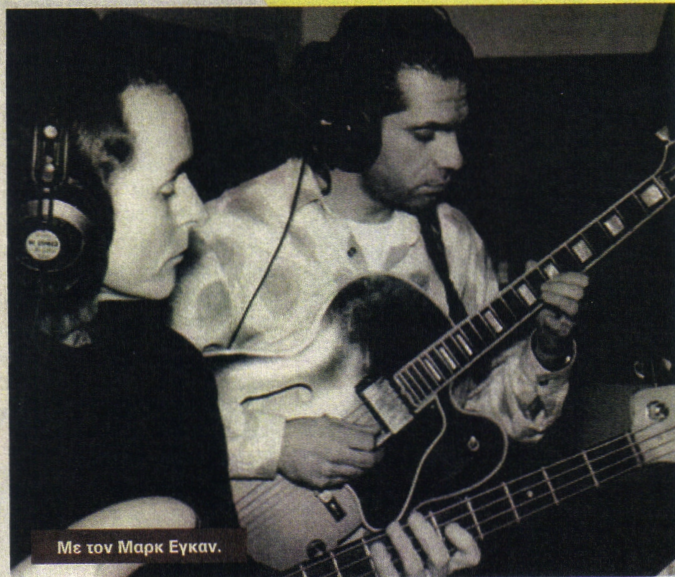
Το μυαλό του όμως ήταν κολλημένο στην Αμερική, την οποία είχε επισκεφθεί κάποια στιγμή: «Στην Αμερική πήγα για πρώτη φορά όταν ήμουν 17 ετών, με ένα πρόγραμμα διεθνών ανταλλαγών. Έμεινα για ένα χρόνο στο Ντιτρόιτ και στην κυριολεξία είχα πάθει σοκ. Από εκείνη τη στιγμή το όνειρό μου ήταν πάντα να επιστρέψω στη Νέα Υόρκη. Δεν τα κατάφερα αμέσως γιατί υπήρχαν άλλες υποχρεώσεις, το στρατιωτικό, οικονομικοί λόγοι, αλλά μέσα μου έβραζε ο καμός, γιατί η μουσική που ήθελα να παίζω ξεφευγε λίγο από τα ελληνικά πρότυπα, ήταν πιο διεθνής».

Είχε ήδη φτάσει τα 28 και όλα έδειχναν ότι επαγγελματικά είχε βρει το δρόμο του στην Ελλάδα. Εκείνη την εποχή μάλιστα του έγινε πρόταση να

συνεργαστεί και με τη Χαρούλα Αλεξίου. Ο Σπύρος Εξάρας, όμως, είχε πάρει τη μεγάλη απόφαση να κάνει ακριβώς αυτό που είχε ονειρευτεί. «Αυτά που έκανα στην Ελλάδα μου άρεσαν, αλλά δεν ήταν αυτά ακριβώς που ήθελα να κάνω. Έπαιζα για άλλους, ήμουν ο κιθαρίστας κάποιων άλλων, δεν ήμουν ο Σπύρος Εξάρας, ο συνθέτης-κιθαρίστας που παίζει τζαζ ή κάνει τις μουσικές και τα "παντρέματα" που είχα σκεφτεί. Πάντα αισθανόμουν ότι τα πράγματα στην Ελλάδα είναι λίγο περιορισμένα. Επίσης, ήθελα να ψηθώ και περισσότερο ως μουσικός. Θεωρούσα λοιπόν ότι η Νέα Υόρκη είναι ο ιδανικός τόπος και, φυσικά, δεν έπεσα έξω».

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, μεγάλωσε στην Αθήνα και από τότε που θυμάται τον εαυτό του ασχολείται μόνο με τη μουσική. Σε ηλικία 16 ετών εντελώς τυχαία ξεκίνησε να παίζει και επαγγελματικά: «Ένας δάσκαλός μου με πήρε μαζί του να παίζω κιθάρα σε μια συναυλία. Έτσι άρχισα να γνωρίζομαι με επαγγελματίες μουσικούς και η μία δουλειά έφερνε την άλλη». Στα χρόνια που ακολούθησαν ο Σπύρος Εξάρας συνεργάστηκε με τον Ηλία Ανδριόπουλο, τον Αντώνη Καλογιάννη, την Άλκηστη Πρωτοψάλτη, την Ευανθία Ρεμπούτσικα και την Ορχήστρα Χρωμάτων, ενώ κυκλοφόρησε και η πρώτη του δισκογραφική δουλειά με δισκογραφικές εταιρείες του Κώστα Χατζή.

Με τον Μαρκ Εγκαν.

Άγνωστος μεταξύ αγνώστων

Φτάνει λοιπόν στη Νέα Υόρκη χωρίς να γνωρίζει κανέναν: «Οι μόνοι άνθρωποι που ήξερα ήταν ο συγκάτοκός μου και η κοπέλα του, που ήρθαμε μαζί από την Ελλάδα. Τον πρώτο μήνα λειτουργήσα σαν τουρίστας, ήθελα να "ρουφήξω" την πόλη. Κάποια στιγμή όμως άρχισα να ψάχνω πώς λειτουργούν τα πράγματα σε σχέση με τη μουσική. Αγόραζα διάφορες εφημερίδες, μεταξύ των οποίων και τη "Village Voice", η οποία είχε και διάφορα κλαμπ, όπου πάνε μουσικοί και τζαμάρουν. Σκέφτηκα ότι αυτό ήταν το ιδανικό για μένα κι άρχισα να τα γυρίζω ένα ένα. Έπαιρνα την κιθάρα μου και πήγαινα να παίζω

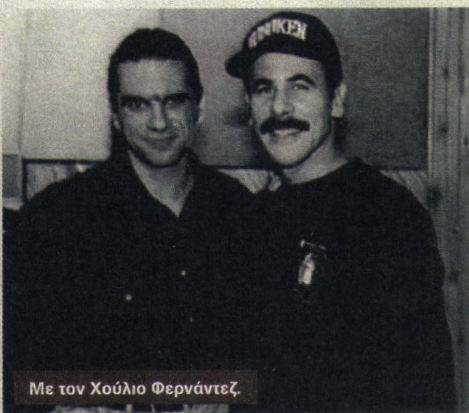
και σιγά σιγά άρχισα να γνωρίζομαι. Σε κάποια από αυτά τα κλαμπ πήγαν και διάσημοι μουσικοί. Για παράδειγμα, γνώρισα τον Χεράρδο Βέλντρου που ήταν ο περκασιονίστας του Τζέιμς Χέντριξ και έχει συνεργαστεί με τα μεγαλύτερα ονόματα της ποπ, ανάμεσα τους ο Στίβι Γουόντερ και ο Μάικ Τζάκσον. Αυτός με σύστησε στο Spyro Gyra κι έτσι ξεκίνησαν όλα».

Πάντρεψε την τζαζ με την ελληνική μουσική

«Μέσα στον πρώτο κιόλας χρόνο κατάφερα να κάνω το πρώτο μου ντέκετ και πέρασα πια σε ένα άλλο επίπεδο. Αυτή όμως, όπως εξηγεί, ήταν η πρώτη φάση του ονείρου: «Όλα αυτά ήταν όμορφα κι ωραία, αλλά κάτι έλειπε. Ψάχνοντας λοιπόν γιατί δεν προχωρούσα πιο πέρα το πράγμα, ανακάλυψα

Με τον Τζιν Λίκ.

Με τον Χούλιο Φερνάντεζ.

Με τον Γούντι Άλεν.

Θρυλικές συνεργασίες

Στην πολύχρονη καριέρα του ο Σπύρος Εξάρας έχει συνεργαστεί με μερικά από τα μεγαλύτερα ονόματα της τζαζ και έθνικ σκηνής, όπως με τον Χένρι Χέι, που ήταν καλλιτεχνικός διευθυντής του Ροντ Σιούαρτ, τον Φίλιπ Χάμιλτον, τον Ράνα Μπρέκερ, τον Χούλιο Φερνάντεζ και άλλους. Είχε την τύχη μάλιστα να συνεργαστεί και με τη Σίρλεϊ Μπάσι σε μια συναυλία στο Ηρώδειο, αλλά και με τη συμφωνική ορχήστρα του Κουίνς. Αυτή τη στιγμή ο Σπύρος έχει έτοιμα δύο καινούργια projects, τα οποία, όπως μας είπε, θα υλοποιηθούν πολύ σύντομα.

μάλλον δεν είχα βρει τη δική μου ταυτότητα. Εντελώς τυχαία κάποιους μήνες μετά γνωρίστηκα με τον κιθαρίστα Βαγγέλη Φάμπα, ο οποίος είχε ένα μαγαζί στη Νέα Υόρκη που λεγόταν "Θίασος". Μου πρότεινε να εργαστώ ως διευθυντής του προγράμματος και δέχτηκα. Αυτό ήταν πολύ μεγάλη εμπειρία για μένα, γιατί μου έδωσε την ευκαιρία να ασχοληθώ σε βάθος με την ελληνική μουσική, κάτι που δεν είχα κάνει στο παρελθόν. Για τις ανάγκες του προγράμματος έπρεπε να παίξω και ρεμπέτικα και κάποια πιο λαϊκά κομμάτια.

είχα από μοντέρνους ήχους στην ελληνική μουσική. Ανακάλυψα ότι το άκουσμα ήταν πολύ ωραίο και άρεσε και στον κόσμο κι έτσι άρχισα να "παντρεύω" την τζαζ με ελληνικούς ήχους και παράλληλα να αποκτώ τη δική μου ταυτότητα. Μου πήρε κάποια χρόνια για να το χτίσω αυτό και να το φτάσω σε ένα επίπεδο». Αποζημιώθηκε όμως, αφού το 2003 κυκλοφόρησε το CD του «Phrygianics» από τη θρυλική εταιρεία Blue Note, το οποίο ήταν και το εισιτήριό του για τη διεθνή μουσική αγορά. Λίγο πριν συμβεί

Έτσι, άρχισα να μπαίνω πιο βαθιά στην ελληνική μουσική και στη συνέχεια να πειραματίζομαι. Να προσαρμόζω δηλαδή κάποια στοι-

αυτό τον περίμενε μία ακόμα μεγάλη έκπληξη: «Με ανακάλυψε ο παραγωγός της Μαράια Κάρει, Ντέιβιντ Μοράλες, και με κάλεσε να παίξω στο κομμάτι της, το "My All". Το single αυτό πούλησε πάνω από 2 εκατομμύρια αντίτυπα».

Το ταξίδι στην Αμερική ήταν καρμικό

«Αν δεν είχα έρθει στην Αμερική, ίσως και να μη ζούσα τώρα», μας

λέει με εφοβιστική ειλικρίνεια όταν τον ρωτάμε τι θα είχε γίνει αν είχε αναβάλει εκείνο το εφηβικό όνειρο και είχε μείνει τελικά στην Ελλάδα. «Όταν ήρθα στην Αμερική, ανακάλυψα εντελώς τυχαία ότι είχα ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας. Ο συγγαίτικός μου, επειδή κάπνιζε και είχε χοληστερίνη, είχε ένα πιεσόμετρο και μετρούσε συχνά την πίεσή του. Εγώ μάλιστα τον κορόιδευα γιατί μου φαινόταν παράλογο τόσο νέος άνθρωπος να έχει πίεση. Μια μέρα για πλάκα του είπα να μετρήσει και τη δική μου και τα νούμερα που έδειξε το μηχάνημα ήταν εξωπραγματικά! Άρχισα να το ψάχνω και ανακάλυψα ότι είχα έναν όγκο στα επινεφρίδια –ευτυχώς ήταν καλοήθης–, ο οποίος ευθυνόταν για τα πολύ υψηλά επίπεδα της πίεσης. Όταν μπήκα στο χειρουργείο, είχα 50% πιθανότητες να μη βγω ζωντανός. Ήταν μια πολύ δύσκολη εγχείρηση, ευτυχώς όμως όλα πήγαν καλά. Φαίνεται ότι αυτό το ταξίδι έγινε για πολλούς λόγους, ήταν μάλλον καρμικό».

Τι προτείνει ο Σπύρος Εξάρας στα νέα παιδιά που διατάζουν να ακολουθήσουν τα όνειρά τους; «Να ακολουθούν πάντα την καρδιά τους. Αν αγαπάνε κάτι, πρέπει να το υποστηρίζουν μέχρι τελευταίας ρανίδας του αίματός τους. Όταν κάνεις αυτό που αγαπάς, αργά ή γρήγορα θα βρεις το δρόμο σου. Να μη φοβούνται να φτάσουν στην άλλη άκρη του κόσμου προκειμένου να κάνουν αυτό που ονειρεύονται. Να πιστεύουν στον εαυτό τους, η ζωή είναι μπροστά».

